

»skup«, dramsko kazalište gavela, zagreb'

sonja manojlović

putovanja

VJEROVANJE

Na kon rumeñih godina
ljudav li je kakio pada noć
U taj čas prijatelju očiju teških vatreñih prići
i poloziti mu ruku na ramenje

ne ištiinitije, ne izgubljenije od drugih što se dosizahu tek u kratkom mirovanju i u sjaju šutnje

jer noć nailazi
i tijesna veća niz padinu tome
stud je vranac što se ljeskaše u žedi jesenjoj
stud je smiježan s grivom kristalnom

jer na nas čeka noć u koju ne možemo stati
vihar zemlje
siltina melodija trave

Ako znamo čemu silazimo ostavivši ruku: i kad sve se zbuđe
u njoj sva bit' će noć i stud

GLEDAJUĆI VAŠE LICE

Gledajući vaše lice
biva isto mome oku
isto misli

Lasku sjenu u prizoru nazinući

Ako treba da bi bili nadjačavajuć se
mene vodi vašeg lica odraz
u beskrajnjom odlaženju.

U VREMENU

Ti si s vucima plijen dijelio
u pustinjačama smrt medio, u tvrdave zalazio
Svetim su tlom padale tvoje riječi kao tuča
Ljubavne pjesme pjevao si

Ali twoja duša nije dijeliila
nije međuila nije zastajala
nije pjevala

SUSRET U GRADU

Mi smo se ponovo sreli;
imeva svojih ne sjećamo se više.
Tlapnje drvnih riječi
nišu više uz nas
Mi smo dio grada
i ovaj susret je luda pometnja
trgovca i zgrada

U tvome oklu promiču divoredi
koračaš po ledjima divovske željeznice
što odmice liz srca pustim predjelima
kiraj twoga ramena okreće se vrtlog velegrada
i naušnica tihu zvoni

U posvemašnjoj tišini našeg letimičnog susreta
jasno je čujem
usred srca grada

U PUTOVANJU

U putovanju
slobodan od doma i od ljubavi
još si sam ali manje sam
Padaju na te sve tiše zvijeri;
još rastemo jedni u drugima
Alik smo se dali zar je vrijeme samo
tijelu konjilo godline
zar smo odlazili zato beskrajni
mada bi ti volio isklonost i razgovore
mada bi ti virom slijazio krug po krug

MRTVOJ

Utonula ploha zemlje previre i šumi
Vaše zelenkasto lice bolesnog cvijeta
tek sada se predaje
bestrasno a sasvim
Ipak govoreći o tijelu najmanje govorim
ne dosežući tišinu i starost
put kojim ste išli konačno
postaje dovoljan sam sebi
Ulazili ste u moju sobu gdje me nije bilo
Mjesta sa kojih ste govorili previru i šume
Od sada
u mom oku sluhi i vremenu
vaše tijelo
beskonačno trune

PUTOVANJA

Putovanja
od grada do grada u srz starih dijelova grada
u bolest
zgrcheno lice
okamenjen nerv
Pusti da se u neredu bude njihova znaenja
savrsen trenutak strasti
inje u tvom zglobu